

INGEZONDEN.

TANDHEELKUNDIGE WETGEVING EN TANDHEELKUNDIG ONDERWIJS.

In het artikel »Tandheelkundige Wetgeving en Tandheelkundig Onderwijs« in de Maartaflevering van het Tijdschrift geeft de Heer Nord ten opzichte van de toelating tot het theoretisch tandheelkundig examen van hen, die geen eindexamen H.B.S. of Gymnasium hebben gedaan, doch uitsluitend het D.D.S. diploma of een Oost- of West-Indisch tandartsdiploma bezitten, zijne persoonlijke meening weer, zooals hij die gevormd heeft vóórdien tijd, dat hij zitting had in de O. en E. Commissie. Voor het standpunt, dat genoemde Commissie in deze kwestie inneemt, verwijzen wij naar het T. v. T. van 15 Jan. 1919 pag. 30.

Tevens stelt de O. en E. Commissie er prijs op nogmaals nadrukkelijk te verklaren, dat zij van oordeel is, dat de tegenwoordige wet op het tandheelkundig onderwijs, behoudens enkele kleine wijzigingen, toelaat, dit onderwijs geheel naar de eischen des tijds in te richten.

Eerst wanneer mocht blijken, dat de regeering de slechts enkele jaren geleden door haar voorgestelde wet niet in behoorlijke praktische uitvoering wenschte of vermag te brengen, zal de O. en E. Commissie adviseeren om het propaedeutisch- en candidaatsexamen of het daarmede gelijkgestelde eerste en tweede natuurkundig examen voor de tandartsen verplichtend te stellen.

Mocht te eeniger tijd wijziging worden gebracht in de

candidaatsstudie voor de geneeskundigen, dan zal voor de tandheeskundigen het oogenblik gekomen zijn, om te overwegen of hunne voorbereidende studie met vrucht kan samengaan met die der geneeskundigen.

Namens de O. en E. Commissie,

De Secretaris,
LEOPOLD FRANK.

OVER JAARBOEKJES.

Wanneer men zich de vraag stelt, wat het doel is van een jaarboekje, dan laat dat zich het eenvoudigst formuleeren door den eisch dat de inlichtingen, die het betreffende een zekere zaak geeft, betrouwbaar, dus waar zijn.

Toetsen we aan dien eisch den inhoud van het Tandheeskundig Jaarboekje dan blijkt met name de »Alphabetische Lijst van tandartsen en mondspecialisten, met aanduiding of zij lid zijn van de Maatschappij, het Genootschap en de Vereeniging«, in dat opzicht aardig te kort te schieten.

Nu weet een ieder wel, hoe moeilijk het is om drukwerk van fouten te zuiveren, maar onmogelijk is het niet. En nu was er speciaal bij deze lijst veel aan gelegen haar steriel te maken. Die aanduiding n.l. van het lidmaatschap der vereenigingen achter elken naam stempelt haar min of meer tot een document van zedelijke strekking. Immers, wanneer wij achter een naam in de bedoelde kolommen een volledig blanco ontdekken, dan mist dat zijn uitwerking niet op onzen dunk van dien collega. Omgekeerd, zoo daar een twee- of drietal lettertjes te kennen geven dat college A, B, of C, aan het vereenigingsleven behoorlijk tol betaalt, dan zegt dat ons ook wel iets, zoo wij dien collega overigens persoonlijk niet kennen.

Om kort te gaan, zij heeft in haar karakter iets van de

zwarte en witte lijsten, maar dan in vernuftige combinatie. Is het dus te veel gevegd, dat zij »de waarheid zegt, de geheele waarheid en niets dan de waarheid?« Wat blijkt echter bij critische beschouwing? Dat tandartsen, die zich kenmerken door onverschilligheid voor het vereenigingsleven en totaal gebrek aan gemeenschapszin, ten onrechte prijken met het ordeteeken in één of meer kolommen! Aan den anderen kant zijn er collega's, lid van één of zelfs twee vereenigingen, die, dank zij een slaperig oogenblik der Redactie-commissie, geheel ten onrechte aan den schandpaal der vereenigings-schuwheid worden te kijk gesteld. En dat komt herhaalde keeren voor, zóó zelfs dat men den indruk krijgt, dat de samensteller er van tijd tot tijd duizelig van werd en de kluts kwijt raakte.

Hoe lofwaardig de Redactie-commissie zich overigens van haar taak gekweten heeft, aan dit instructieve lijstje heeft zij door haar nonchalance alle waarde ontnomen en niet alleen verscheidene leden te kort gedaan, doch ook de vereenigingen soms met een lid verrijkt, waarop ze niet gesteld zouden zijn.

Maar, wat fouten betreft, bevindt de Redactie zich in goed gezelschap. Bij het doorbladeren van het geneeskundig Jaarboekje bleek mij, dat er aan de tandheilkundige gegevens nog al 't een en ander te verbeteren valt. 't Lijkt zelfs wel alsof, wat er eenmaal een plaatsje gevonden heeft, ten eeuwigen dage gedoemd is dat te behouden, wat ook het lot is geweest van de betreffende persoon of vereeniging. Tandartsen, reeds eenige jaren ter ziele, of verhuisd, staan nog steeds onder de practiseerenden ter plaatse vermeld. De Nederlandsche Tandmeesters Vereeniging, weldra haar koperen overlijdensjubileum vierend, neemt nog steeds haar plaats in onder de bestaande vereenigingen, uitgerust met de namen van haar laatste bestuursleden. Het Nederlandsch Tandheilkundig Weekblad, sedert jaren opgehouden te bestaan leeft nog voort in de kolommen van het Geneeskundig Jaarboekje. Terwijl men tevergeefs zoekt naar een

plaatsje, waar de Maatschappij t. b. v. d. Tandheelkunst van haar bestaan laat blijken!

De schuldvraag zal ik niet ter sprake brengen, alleen zij opgemerkt, dat het m. i. hoog noodig tijd wordt om, wanneer de Redactie blijkbaar niet bij machte is zich juiste gegevens, de tandheelkunst betreffende, te verschaffen, haar een handje te helpen. Want zoo is het toch wel wat al te raar.

P. H. BUISMAN.

Collega Th. E. de Jonge Cohen verzoekt ons, mede te deelen, dat het artikel »A Contribution to the Morphogeny of the Dens in Dente«, verschenen in het Maartnummer 1919 van den »Dental Cosmos« *geheel buiten zijn voorkennis en medeweten* geplaatst is, en dat hij dus voor den inhoud ervan geen verantwoordelijkheid op zich kan nemen.

RED.